



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci jednal dne 24. března 2022 ve veřejném zasedání, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Hudečka a soudců JUDr. Michaely Burešové a Mgr. Karolíny Hoderové, o odvoláních, která proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 12. 2021, č.j. 3 T 42/2021-198, podali **obžalovaný Tomáš P.** a v jeho neprospěch **Okresní státní zástupce v Přerově**, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného Tomáše P. a Okresního státního zástupce v Přerově **se** podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek **zrušuje** v celém výroku o trestu a za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu **se** obžalovaný Tomáš P. **nově odsuzuje**, při nezměněném výroku o vině, jak je uveden v napadeném rozsudku,

podle § 284 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, § 68 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému peněžitému trestu v počtu 300 (tři sta) denních sazeb ve výši 500 (pět set) Kč za jednu denní sazbu, tedy v celkové výměře **150 000 (sto padesát tisíc) Kč.**

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bude peněžitý trest zaplacen ve dvanácti pravidelných měsíčních splátkách ve výši 12 500 Kč splatných vždy k 15. dni v měsíci, počínaje 15. dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, kdy rozsudek nabude právní moci. Výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se** obžalovanému **ukládá** trest propadnutí věci, a to:

- injekční stříkačky bez pístu s krystalickou látkou (pervitinem)
- injekční stříkačky s pístem s krystalickou látkou (pervitinem)
- plastové nádoby s kovovým uzávěrem se zbytky krystalické látky (pervitinem)
- injekční stříkačky tzv. inzulinůky s nahnědlou tekutinou
- plné plastové dózy s modrým těsněním s obsahem sušené travní hmoty (marihuany)
- z poloviny naplněné plastové dózy s modrým těsněním s obsahem sušené travní hmoty (marihuany)
- dvou stonků vrcholové části konopí v sušeném stavu
- 5 ks igelitových uzavíratelných sáčků
- 1 použitého igelitového sáčku velikosti asi 3x3 cm se zbytky hnědé krystalické látky
- 1 použitého uzavíratelného igelitového sáčku se zbytky čiré krystalické látky
- 1 použitého uzavíratelného igelitového sáčku se zbytky čiré krystalické látky
- 1 použitého uzavíratelného igelitového sáčku se zbytky krystalické látky
- 1 ks skleněné laboratorní baňky o délce 35 cm a šířce 15 cm
- 1 ks skleněné laboratorní trubice o délce 33 cm a průměru 1 cm
- 5 ks skleněných laboratorních trubic o délce 15 cm a průměru 1 cm
- 1 ks litrové plné láhve s nápisem kyselina chlorovodíková

kdy tyto věci obžalovaný vydal policejnímu orgánu, popř. byly zajištěny při prohlídce jiných prostor a pozemků dne 1. 11. 2020, č. j. policejního orgánu KRPM-118493/TČ-2020-140872.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Přerově rozhodl napadeným rozsudkem tak, že obžalovaného Tomáše P. uznal vinným ze spáchání tří skutků tam popsanych ve výroku o vině, které po právní stránce posoudil, a to skutek ad 1) jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, skutek ad 2) jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, 3 tr. zákoníku a skutek ad 3) jako přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, § 68 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému peněžitému trestu v 360 denních sazbách ve výši 500 Kč, tedy v celkové výměře 180.000 Kč. Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku bude peněžitý trest zaplacen ve dvanácti pravidelných měsíčních splátkách ve výši 15.000 Kč splatných vždy k 15. dni v měsíci, počínaje 15. dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, kdy trestní příkaz (?) nabude právní moci. Výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezplatí dílčí splátku včas. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to věci tam dále označených. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně ve vztahu k Tomáši P. zrušen výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud by pozbyla podkladu vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, z trestního příkazu Okresního

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kalvachová.

soudu v Opavě ze dne 29. 9. 2021, č.j. 27 T 68/2021-383, jenž nabyl ve vztahu k Tomáši P. právní moci dne 22. 10. 2021.

2. V zákonné lhůtě napadli rozsudek Okresního soudu v Přerově odvoláními obžalovaný Tomáše P. a Okresní státní zástupce v Přerově.
3. Obžalovaný Tomáš P. odvolání omezil výhradně na výrok o trestu, který označil za nepřiměřeně přísný. Nalézací soud měl zohlednit časový odstup od spáchání vytykánych jednání, stejně tak fakt, že k osobě obžalovaného v mezidobí nebylo zjištěno žádných negativních poznatků, naopak, obžalovaný přehodnotil dosavadní způsob života, stabilizoval své osobní, bytové a rodinné poměry a našel si zaměstnání. Uložený peněžitý trest v dané výměře neodpovídá aktuálním majetkovým poměrům obžalovaného, je nedobytný, přičemž jeho majetková povaha z něj činí vhodný prostředek k dosažení nápravy obžalovaného, nikoliv však z toho pohledu, že navyšovaná částka 150.000 Kč pětinasobně převyšuje výši dříve uloženého peněžitého trestu. Obžalovaný se pro sebe nesnažil získat majetkový prospěch. Takto vyměřený trest je nepřiměřeně citelný a majetkové poměry obžalovaného tuto výši neumožňují. V kombinaci s rozsáhlým trestem propadnutí věci lze uzavřít, že výrok o trestu ve své celistvosti je nepřiměřený jak povaze a závažnosti trestné činnosti, tak i osobním a majetkovým poměrům obžalovaného. Vyměřená trestní sankce nevystihuje kritéria ukládání trestu ve smyslu ust. § 37, 38 a 39 tr. zákoníku. Obžalovaný Tomáš P. závěrem navrhl, aby krajský soud ve výroku o trestu změnil výši peněžitého trestu na částku 90.000 Kč, tedy aby z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu v napadeném rozsudku zrušil výrok o trestu a podle ust. § 259 odst. 3 tr. řádu nově obžalovanému uložil podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, § 68 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný peněžitý trest v 18 denních sazbách ve výši 500 Kč, tj. v celkové výměře 90.000 Kč. O konání veřejného zasedání byli obžalovaný Tomáš P. i jeho obhájce vyrozuměni řádně a včas, k jednání krajského soudu jako soudu odvolacího se však nedostavili, přičemž obhájce se omluvil s tím, že nežádal odročení veřejného zasedání na jiný termín. Za dané situace proto krajský soud jako soud odvolací rozhodl, a to po slyšení stanoviska přítomné strany – státní zástupkyně krajského státního zastupitelství, že veřejné zasedání bude konáno v nepřítomnosti obžalovaného Tomáše P., a takto jeho odvolání a odvolání Okresního státního zástupce v Přerově také projednal a rozhodl o nich, přičemž odvolání obžalovaného podané v jeho písemné formě bylo přečteno (pozn.: obhájce zvolen na plnou moc, nejedná se o důvody nutné obhajoby).
4. Okresní státní zástupce v Přerově podal odvolání v neprospěch obžalovaného Tomáše P. a toliko do výroku o trestu napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově. Okresní státní zástupce poukázal na příslušnou část odůvodnění napadeného rozsudku okresního soudu, s jehož hodnocením se neztotožnil. Dle okresního státního zástupce na obžalovaného Tomáše P. nutno již působit nepodmíněným trestem odnětí svobody (kromě trestu propadnutí věci), neboť ukládání peněžitých trestů nemá z dlouhodobého hlediska na obžalovaného jakýkoliv vliv. Peněžitý trest na tzv. drogovou trestnou činnost byl uložen již opakovaně v době nedávno minulé, tyto peněžité tresty obžalovaný sice zaplatil, avšak od páčání trestné činnosti jej to neodradilo, přičemž odvolatel zejména zdůraznil, že peněžitý trest uložený Okresním soudem v Rokycanech pod sp. zn. 1 T 73/2018, byl zaplacen dne 21. 11. 2019 a nyní posuzovaného jednání se obžalovaný měl dopustit ani ne rok po zaplacení tohoto peněžitého trestu. Obžalovaný Tomáš P. sice disponuje dostatečným příjmem, který mu umožňuje i důrazné peněžité tresty platit, neznamená to však, že by ukládání těchto peněžitých trestů jej bylo schopno odradit od páčání jakékoliv trestné činnosti, tím spíše poměrně vysoce společensky škodlivé trestné činnosti drogového charakteru. Ukládání peněžitých trestů nemá na obžalovaného z dlouhodobého hlediska z pohledu individuální prevence jakýkoliv dopad. Okresní státní zástupce doplnil, že peněžitý trest z trestního příkazu Okresního soudu v Opavě sp.zn. 27 T 68/2021 byl po vyhlášení odsuzujícího rozsudku v této trestní věci již obžalovaným Tomášem P. zaplacen, takže nepřichází v úvahu ukládání souhrnného

trestu, ale trestu samostatného úhrnného. Závěrem Okresní státní zástupce v Přerově navrhl, aby Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci jako soud odvolací napadený rozsudek Okresního soudu v Přerově sp.zn. 3 T 42/2021 ve výroku o trestu z důvodů, které jsou uvedeny v § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. řádu, zrušil a ve smyslu § 259 odst. 3 tr. řádu uložil obžalovanému Tomáši P. kromě trestu propadnutí věci (v souladu s napadeným rozsudkem) též trest odnětí svobody ve výměře okolo 20 měsíců, a aby jej pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočky v Olomouci u veřejného zasedání odkázala na písemně vyhotovené odvolání, které v podstatných bodech přednesla a učinila shodný závěrečný návrh. Pokud jde o odvolání obžalovaného Tomáše P., pak toto považovala státní zástupkyně krajského státního zastupitelství za nedůvodné a navrhla jeho zamítnutí postupem dle § 256 tr. řádu.

5. Z podnětu odvolání obžalovaného Tomáše P. a Okresního státního zástupce v Přerově přezkoumal Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci jako soud odvolací ve smyslu ustanovení § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku o trestu předmětného rozsudku Okresního soudu v Přerově, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto napadenému výroku rozsudku okresního soudu předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám, které nebyly odvoláními obžalovaného a okresního státního zástupce vytýkány, přihlédl odvolací soud potud, pokud mohly mít vliv na správnost výroku, proti němuž byla odvolání podána, a dospěl k následujícím závěrům.
6. Předně je zapotřebí uvést, že obžalovaný Tomáš P. ani Okresní státní zástupce v Přerově svými řádnými opravnými prostředky (odvoláními) výrok o vině přezkoumávaného rozsudku Okresního soudu v Přerově nenapadli, proto také tento výrok nebyl předmětem základní přezkumné činnosti krajského soudu jako soudu odvolacího, ten však zkoumal, zda odvoláními obžalovaného a okresního státního zástupce vytýkané vady výroku o trestu napadeného rozsudku, případně vady nevytýkané, pokud by na jeho správnost mohly mít vliv, nemají svůj původ právě ve výroku o vině napadeného rozsudku, na nějž výrok o trestu navazuje. Odvolací soud tedy zkoumal, zda v projednávané trestní věci obžalovaného Tomáše P. nejsou dány důvody pro rozšíření přezkumné činnosti i na výrok o vině napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově, ovšem takové důvody nezjistil. V této souvislosti a návaznosti na právě učiněný závěr však nutno uvést následující zjištění odvolacího soudu, které se stalo významným předmětem jeho zkoumání, zda právě toto zjištění nelze považovat za důvod pro rozšíření přezkumné činnosti odvolacího soudu na výrok o vině napadeného rozsudku. Jak již bylo zmíněno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku krajského soudu jako soudu odvolacího, tak Okresní soud v Přerově uznal obžalovaného Tomáše P. vinným ze spáchání tří skutku, které po právní stránce posoudil, a to skutek ad 1) jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, skutek ad 2) jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku a skutek ad 3) jako přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jedná se o tři skutky a tři trestné činy ve vícečinném souběhu. Ze znění všech tří skutkových vět výroku o vině napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově však vyplývá, že skutkové děje zde popsáné v zásadě nejsou skutkovými ději samostatnými, ale jedná se o jeden skutkový děj odvíjející se od dopravní kontroly provedené hlídkou Policie ČR v 11:43 hodin dne 1. 11. 2020 na silnici I/47 v katastru území obce Klokočí, okres Přerov, kdy obžalovaný Tomáš P. při jízdě ve vozidle značky Škoda Rapid, kde se nacházel jako spolujezdec, měl ve svých osobních věcech nebo v interiéru vozidla uschovány či uskladněny jednak sušenou hmotu konopí setého, jednak metamfetamin a jednak tam popsáné předměty určené k nedovolené výrobě psychotropní látky, tudíž odlišnost mezi jednotlivými skutky spočívá „pouze“ v druhu zajištěného předmětu (věci) v osobních věcech obžalovaného a v interiéru vozidla, tedy buď té či oné psychotropní látky nebo předmětů (věcí) určených k nedovolené výrobě psychotropní látky. Problematika věci nastíněna shora tudíž spočívá ve formálním pojetí jednání obžalovaného Tomáše P., z jehož spáchání byl uznán vinným napadeným rozsudkem Okresního

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kalvachová.

soudu v Přerově s odpovídajícím právním posouzením, tedy v rozčlenění jednání do tří oddělených skutků a trestných činů v poměru vícečinného souběhu, kdy podle názoru krajského soudu jako soudu odvolacího mělo být jednání obžalovaného popsáno v jedné, ucelené skutkové větě včetně druhu předmětů (věcí) zajištěných v osobních věcech obžalovaného a v interiéru vozidla s odpovídajícím právním posouzením, jak je uvedeno i ve výroku o vině napadeného rozsudku (§ 284 odst. 1 tr. zákoníku, § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku a § 286 odst. 1 tr. zákoníku), ovšem v poměru souběhu jednočinného. Nicméně odvolací soud dospěl k závěru, že takto nastavená situace a v daném směru se specifickými okolnostmi případu nemá vliv na podstatu řešené problematiky předmětné trestní věci obžalovaného Tomáše P., tedy otázka rozhodnutí o vícečinném nebo jednočinném souběhu v rovině trestní odpovědnosti této konkrétní trestní věci obžalovaného se nemohla a také se nepromítla do roviny trestní sankce, tudíž souhrnem, odvolací soud měl za to, že zde nejsou důvody pro rozšíření přezkumné činnosti i na výrok o vině napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově. Po konstatování tohoto závěru tedy krajský soud jako soud odvolací přistoupil k přezkumné činnosti v rozsahu vymezeném odvolateli – obžalovaným Tomášem P. a Okresním státním zástupcem v Přerově, tedy k přezkoumání zákonnosti a odůvodněnosti výroku o trestu napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově a správnosti postupu řízení, které tomuto výroku napadeného rozsudku předcházelo, přičemž vycházel z výroku o vině napadeného rozsudku jako z bezvadného, resp. jako daného a z hlediska důvodů přezkumné činnosti odvolacího soudu akceptovatelného, tj. z výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání tří skutků tam popsaných ve skutkových větách a kvalifikovaných, a to skutek ad 1) jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, skutek ad 2) jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku a skutek ad 3) jako přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku.

7. V postupu řízení, které předcházelo odvoláními obžalovaného Tomáše P. a Okresního státního zástupce v Přerově napadenému výroku o trestu rozsudku Okresního soudu v Přerově, nezjistil krajský soud jako soud odvolací podstatné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost meritorního rozhodnutí soudu, zejména nebyla zjištěna závažná porušení těch procesních ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby. Okresní soud v Přerově jako soud nalézací provedl v hlavním líčení důkazní řízení způsobem výrazněji nevybočujícím z rámce kritérií příslušných ustanovení trestního řádu, která postup soudu v tomto stádiu trestního řízení upravují, a rovněž rozsah dokazování byl dostatečný pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy rozsah dokazování byl nezbytný pro rozhodnutí soudu ve věci a byly tím naplněny požadavky ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, souhrnem, odvolací soud neshledal procesní důvody ke zrušení napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Soud prvního stupně svá dílčí a vadami nedotčená rozhodnutí odůvodnil způsobem v zásadě vyhovujícím požadavkům ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, proto lze také v podrobnostech na vadami nedotčenou část odůvodnění napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově odkázat.
8. Odvolací soud poté přezkoumal samotný, odvoláními obžalovaného Tomáše P. a Okresního státního zástupce v Přerově napadený výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Přerově a shledal jej vadným, proto z podnětu podaných odvolání podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu napadený výrok o trestu rozsudku okresního soudu zrušil v celém rozsahu a za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl o novém trestu pro obžalovaného. Podstata zjištěných vad výroku o trestu napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově spočívala v porušení ustanovení trestního zákona (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu), kdy obžalovanému Tomáši P. neměl být trest ukládán jako souhrnný, nýbrž jako trest úhrnný, a vzhledem k trestním sazbám měl být trest ukládán dle § 284 odst. 3 tr. zákoníku a nikoliv dle § 286 odst. 1 tr. zákoníku, dále peněžitý trest byl shledán nepřiměřeně přísným (§ 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu), a to z důvodu nepřiměřeně určeného počtu denních sazeb, přičemž pokud jde o trest propadnutí věci, pak oddělitelný výrok o tomto

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kalvachová.

trestu jako takový vadným shledán nebyl, nicméně vzhledem k důvodům rozhodnutí odvolacího soudu – viz výše – byl zrušen i tento oddělitelný výrok, resp. zrušen byl celý výrok o trestu napadeného rozsudku. Při rozhodování o novém trestu pro obžalovaného Tomáše P. vycházel krajský soud jako soud odvolací ze zásad pro ukládání trestních sankcí uvedených v ustanoveních § 37 a násl. tr. zákoníku, zejména v ustanoveních § 38 a 39 tr. zákoníku, a při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, jakož i k zásadám pro ukládání trestu za více trestných činů. Po vyhodnocení všech okolností případu a skutečností významných pro rozhodnutí v rovinně trestní sankce dospěl krajský soud jako odvolací soud k závěru, že jako druhem hlavního trestu ještě postačí na obžalovaného Tomáše P. působit trestem alternativním a výchovné povahy, a to úhrnným za více trestných činů, proto podle § 284 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, § 68 tr. zákoníku a za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil úhrnný peněžitý trest v počtu 300 denních sazeb ve výši 500 Kč za jednu denní sazbu, tedy v celkové výměře 150.000 Kč. Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku bylo stanoveno zaplacení peněžitého trestu ve dvanácti pravidelných měsíčních splátkách ve výši 12.500 Kč splatných vždy k 15. dni v měsíci počínaje 15. dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, kdy rozsudek nabude právní moci, přičemž výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezplatí dílčí splátku včas. Dále byl obžalovanému Tomáši P. uložen ještě vedlejší trest, a to podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, konkrétně pak věci v tomto výroku označených. Trestní sankce stanovená obžalovanému Tomáši P. krajským soudem jako soudem odvolacím odpovídá všem zákonným hlediskům, je odůvodněná, přiměřená a způsobilá k dosažení požadovaných, předpokládaných účinků a důsledků, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.

9. Pokud jde o konkrétní důvody rozhodnutí krajského soudu jako soudu odvolacího tímto jeho rozsudkem a stanoviska k odvolacím důvodům odvolatelů – obžalovaného Tomáše P. a Okresního státního zástupce v Přerově, pak v tomto směru pokládá odvolací soud uvést následující zjištění, úvahy a závěry. Předně, obžalovanému Tomáši P. neměl být trest ukládán dle ustanovení § 286 odst. 1 tr. zákoníku, kde je trestní sazba odnětí svobody vymezena rozpětím až na 5 let, tedy bez stanovení konkrétní dolní hranice, ale podle § 284 odst. 3 tr. zákoníku, kde je trestní sazba odnětí svobody vymezena od 6 měsíců do 5 let, tedy zde je stanovena konkrétní dolní hranice na 6 měsíců, tudíž porovnáním těchto ustanovení je ustanovení § 284 odst. 3 tr. zákoníku přísnějším (u § 284 odst. 1 tr. zákoníku je trestní sazba odnětí svobody stanovena rozpětím až na 1 rok). Dále je nutno uvést, že okresní soud uložil obžalovanému Tomáši P. souhrnný trest k výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Opavě ze dne 29. 9. 2021, č.j. 27 T 68/2021-383, kterým byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve 120 denních sazbách, kdy jedna denní sazba činí 250 Kč, tedy v celkové výměře 30.000 Kč, který však obžalovaný dne 16. 12. 2021 zaplatil a tudíž tento trest je zahlazen ze zákona, viz § 69 odst. 3 tr. zákoníku, podle kterého na pachatele, kterému byl uložen peněžitý trest za jiný trestný čin než zvlášť závažný zločin, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán nebo bylo od výkonu trestu nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno. Podle § 43 odst. 4 tr. zákoníku ustanovení o souhrnném trestu se neužije, jestliže dřívější odsouzení je takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, nebo jestliže byl dřívější odsuzující rozsudek vydán soudem jiného členského státu Evropské unie. Z uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovanému Tomáši P. musel být nyní krajským soudem jako soudem odvolacím nově uložen trest úhrnný. Pokud jde o odvolací námítky Okresního státního zástupce v Přerově, kterými se domáhal rozhodnutí krajského soudu jako soudu odvolacího, jímž by byl obžalovanému Tomáši P. uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, pak těmito odvolacími námitkami odvolací soud nepřisvědčil jako důvodným, neboť jak již uvedl shora, dospěl k závěru, že na obžalovaného lze ještě působit trestem alternativním, tedy trestem výchovným. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného Tomáše P. sice vyplývá, že zde má 11 záznamů o odsouzeních, ovšem u posledních, tedy vycházej

z odsouzení od roku 2015, se u převážných z nich na obžalovaného hledí, jako by nebyl odsouzen – výkon trestu obecně prospěšných prací, zaplacení peněžitého trestu. Je zde pak odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 9. 11. 2020, sp.zn. 5 T 12/2019, právní moc 9. 11. 2020, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 roků a 6 měsíců se stanoveným dohledem na obviněným (zkušební doba do 9. 5. 2025) a k trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel na 3 roky (ten obžalovaný vykonal 14. 12. 2019), kdy souhrnný trest byl uložen k výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 14. 12. 2016, sp.zn. 4 T 4/2016, právní moc 14. 12. 2016, kde byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků se stanoveným dohledem nad obviněným (zkušební doba do 14. 12. 2019) a k trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel na 3 roky. K posledním údajům k osobě obžalovaného Tomáše P. a jeho trestní minulosti nutno poznamenat, že krajský soud jako soud odvolací zde vzal v úvahu, že pokud se obžalovaný předmětné, nyní posuzované trestné činnosti dopustil dne 1. 11. 2020, pak se tak stalo po skončení zkušební doby v trestní věci Okresního soudu v Opavě vedené pod sp. zn. 4 T 4/2016 - 14. 12. 2019, a před právní mocí odsouzení k souhrnnému trestu k výroku o trestu z právě označeného rozhodnutí, tedy před právní mocí rozsudku Okresního soudu v Opavě vedeného pod sp. zn. 5 T 12/2019 – 9. 11. 2020, tudíž obžalovaný předmětnou trestnou činnost spáchal v mezidobí mimo běh zkušební doby. Na druhé straně odvolací soud nepřisvědčil jako důvodným ani odvolacím námitkám obžalovaného Tomáše P., kdy považoval razantnější navýšení peněžitého trestu za rozhodnutí nepřiměřeně přísné a s poukazem na své poměry zpochybňoval schopnost takto navýšený peněžitý trest splatit, resp. těmto námitkám přisvědčil pouze z části v rozsahu důvodů tohoto rozhodnutí odvolacího soudu. V tomto směru je zapotřebí v první řadě odkázat na příslušnou část odůvodnění napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově, kde nalézací soud rozvádí svá zjištění k osobním, rodinným a zejména pak majetkovým poměrům obžalovaného Tomáše P., a která krajský soud jako soud odvolací neshledal vadnými – viz např. práce v Německu, kde dosahuje měsíčního příjmu v přepočtu kolem 50.000 Kč, jeho měsíční výdaje činí kolem 15.000 Kč, vyživovací povinnost má vůči jednomu dítěti, přičemž dlužno podotknout, že odvolací soud celkovou výši peněžitého trestu snížil o 30.000 Kč (v zásadě o výměru stanovenou v trestní věci vedené u Okresního soudu v Opavě pod sp.zn. 27 T 68/2021, k jehož výroku o trestu byl v napadeném rozsudku trest uložen jako souhrnný), dále snížil počet denních sazeb z 360 na 300, a snížil také výši měsíčních splátek z 15.000 Kč na 12.500 Kč. Za daného stavu věci proto krajský soud jako soud odvolací dospěl k závěru, že peněžitý trest musel být již obžalovanému Tomáši P. uložen důraznější a citelnější, kdy bylo nutno reagovat na okolnosti případu a závažnost projednávané trestní věci obžalovaného, a i přes shora uvedené bylo pochopitelně nezbytné vzít v úvahu i zjištění k osobě obžalovaného a jeho trestní minulosti, nicméně peněžitý trest není nepřiměřený osobním, rodinným a zejména příjmovým poměrům obžalovaného, je tedy adekvátní jeho schopnostem trest zaplatit, navíc způsobem rozvržených měsíčních splátek. Pokud jde o námitky obžalovaného Tomáše P., že přehodnotil dosavadní způsob života, stabilizoval osobní, bytové i rodinné zázemí, našel si zaměstnání, trestnou činností se nesnažil získat majetkový prospěch a trestní sankce je kombinací dvou trestů, pak tyto námitky krajský soud jako soud odvolací nepovažoval ve vztahu k důvodům a závěrům, které vyslovil v rovině trestní sankce předmětné trestní věci obžalovaného, za závažné či významné, tedy za takové, které by mohly nebo dokonce měly mít vliv na rozhodnutí odvolacího soudu výrokiem o trestu v tomto jeho rozsudku. V dalších podrobnostech se již odkazuje na vadami nedotčenou část odůvodnění napadeného rozsudku Okresního soudu v Přerově.

10. Závěrem, ze všech shora uvedených důvodů rozhodl proto krajský soud jako soud odvolací tak, jak je vysloveno ve výrokové části tohoto jeho rozsudku.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **je** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 24. března 2022

JUDr. Jaroslav Hudeček v. r.
předseda senátu